

bejdstilsynet. Det har været påkrævet længe, nu kan det ske.

Der er en lempelse af modregning i efterløn for lavtlønnede; en god, men vigtig sag.

Investeringer i uddannelse og forskning får vi nu for alvor taget fat i, det har vi trængt til længe.

Flere voksenlærlinge og en mere dynamisk arbejdsmarkedspolitik; der kan vi ikke få for lidt, der skal der meget til, og der har vi startet på noget fornuftigt, der passer meget godt til vores beskæftigelsessituation.

Der er sat ressourcer af til indsatser for læse- og stavesvage, og vi har fået en efterløn, der gør den sikker i fremtiden, men også tager højde for, at vi lever længere og bliver sundere.

Velfærdsaftalen er skrevet ind i finanslovsforslaget, og i vores finanslovudspil har vi givet vores bud på, hvordan den skal gennemføres i praksis i 2007. Men vi vil gerne videre i finanslovforhandlingerne. Det må være muligt at skabe en flerårig aftale om politik med de partier, der bærer politikredsreformen. Jeg håber, regeringen reelt er enig i dette. Det fortjener dansk politi, og det fortjener vi sådan set, vi, der bar den store, men omfattende politireform igennem.

Kl. 11.35

Det må også være muligt at komme videre på et ordentligt grundlag for dansk film i fremtiden. Jeg håber også, at regeringen har den ambition, og jeg håber, der viser sig andre muligheder, også efterhånden som de politiske forhandlinger i efteråret kommer i gang.

Vores finanslovsforslag indeholder selvfølgelig også forslag, der skal sikre en række andre nødvendige initiativer. Lad mig nævne naturgenopretning, stærkere indsatser i forskning i vedvarende energi og, ikke at forglemme, at Danmarks internationale engagement fortjener et løft; det skal tilbage på hovedsporet. Det er selvfølgelig forslaget om, at ulandsbistanden skal hæves med 1,5 mia. kr. Vi har i vores finanslovsforslag anvist finansiering.

Jeg vil så her ved afslutningen af min tale takke finansministeren – takke ham for et finanslovsforslag, der er det mest indviklede nogen sinde. Kommunalreformen og omkostningsreformen gør, at dette års finanslovsforslag er det mest uigennemskuelige, jeg har set i min tid som folketingsmedlem. Men alligevel er det gennemskueligt, at vi står med et finanslovsforslag, der indebærer, at vi går den forkerte vej i den dan-

ske velfærd, og der kan vise sig flere forringelser i velfærden, end vi umiddelbart kan se.

Jeg tænker især på den del af finansloven, der vedrører de amtslige og kommunale opgaver, som staten overtager. Og finansministeren gør det ikke nemmere, når han skifter tal og beregningsmetoder hele tiden i den offentlige diskussion. Så derfor må jeg tage et forbehold, der er mere omfattende end tidligere, for, hvad vi måtte opdage af interessante forhold, når Finansudvalget kommer i dybden med udvalgsarbejdet.

Men den overordnede kendsgerning er tydelig: Det grundlag, regeringen og Dansk Folkeparti har givet kommunerne, for at de kan sikre en god lokal velfærd i daginstitutioner, skoler, hos de ældre og over for de svage grupper, holder ikke. Det er mest af alt en uholdbar ideologisk omgang fra en svunden tid, hvor kun en svækkelse af velfærden og solidariteten i det danske samfund kan være dagsordenen. Det er nedskæringer i velfærd og opsparing til skattelettelser, der er på dagsordenen hos flertallet. Vores dagsorden er danskernes velfærd. Det er vigtigere end at eje hele verden.

Formanden:

Ja tak. Der er foreløbig 14, der har bedt om korte bemærkninger: hr. Frank Aaen, hr. Morten Østergaard, hr. Martin Lidegaard, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Ole Sohn, hr. Kim Andersen, fru Charlotte Dyremose, hr. Christian Wedell-Neergaard, hr. Jøhs. Poulsen, hr. Leif Mikkelsen, fru Line Barfod, hr. Peter Christensen, hr. Hans Andersen og hr. Kristian Thulesen Dahl.

Vi tager nu fat på de korte bemærkninger, og kl. 12.00 holder vi frokostpause. Først er det hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Et af de store kritikpunkter, Enhedslisten har haft over for Socialdemokratiet i årevis, har været partiets tilslutning til 2010-planen, som jo betyder, at kommunernes økonomi skal holdes i et ufatteligt stramt greb. Den er vi meget tilfredse med at Socialdemokratiet har ophævet og nu siger, at den offentlige sektor selvfølgelig skal vokse i takt med den samlede økonomis udvikling. Det er fint.

Men aldrig så snart har vi haft en anledning til at rose Socialdemokratiet, før samme Socialdemokrati falder i armene på finansministeren og laver et såkaldt velfærdsforlig, der endnu en gang forringer efterlønnen og sætter pensionsal-